

Z nadzornim vlagalnikom Eye-C Proof-Runner Carton Pre-Feeder lahko tiskarne zdaj 100-odstotno zanesljivo nadzirajo kakovost tiska na obstoječih lepilnih linijah.

Eye-C: Nadzor nad tiskom v produkciji zložen

Nov vlagalno-nadzorni sistem Eye-C Proof-Runner Carton Pre-Feeder je bil prvič predstavljen na letošnji Drupi. Zaradi svoje zanesljivosti nadzora nad kakovostjo odtisov je primeren za zahtevnejša delovna okolja, kot so proizvodnja farmacevtske in luksuzne oziroma zahtevnejše zložljive embalaže.

Z novo nadzorno kamero Eye-C Proof-Runner Carton Highlight po besedah proizvajalca zaznamo že najmanjše napake v zapletenih deformiranih oblikah oziroma grafikah. Kamera poleg barvnih, besedilnih in drugih grafičnih napak zazna tudi barvna odstopanja, napake 1D- in 2D-črtnih kod, prepozna pa tudi napake plastificiranja s folijo.

Kot modul Eye-C Proof-Runner Carton Pre-Feeder je nadzorni sistem v osnovi vlagalnik za dodelavne linije, predvsem lepilne. Pred dokončno dodelavo so primerki 100-odstotno preverjeni glede skladnosti s kakovostnimi zahtevami.

En sam nadzorni sistem lahko služi za preverjanje kakovosti odtisov različnih izhodnih tiskarskih sistemov, potreben je le dodaten sortirni modul Print-Checker proizvajalca Kohmann.

Več informacij na
www.eyec-inspection.com.

www.graficar.si

Zahvaljujem se prof. dr. Deji Muck, ki je v prejšnji številki obeležila obletnico začetka študija na področju grafike. Menim, da je pomembno zapis dopolniti, glede na znana in nesporna, praviloma že objavljena dejstva.

Prvi visokošolski študijski program, ki se je začel izvajati leta 1996/97, je Grafična tehnika, dodiplomski program za pridobitev visoke strokovne izobrazbe, sprejet leta 1995.

Med sestavljalci programa so sodelavci Oddelka za tekstilno tehnologijo, FNT: doc. dr. Franci Sluga, prof. dr. Franc Beravs in doc. dr. Marija Gorenšek ter skupina za uvedbo visokošolskih izobraževalnih programov s področja grafike pri Združenju za tisk Gospodarske zbornice Slovenije, v kateri so sodelovali: Božidar Brinc, Gorazd Golob, Edo Jurjevec, Marko Kumar, Peter Kobal, Ivanka Korinšek, Tomaž Marek, Ivo Oman, Marjan Pavčnik in Pavel Skalar. Diplomanti triletnega programa so pridobili naziv diplomirani inženir (VS).

Navedena dejstva so zapisana v programu, med nosilci posameznih predmetov pa so bila zapisana tudi imena: doc. dr. Jelka Novak, Inštitut za celulozo in papir (grafični materiali za tisk in dodelavo), Gorazd Golob, KRO, d. o. o. (tehnologija grafičnih procesov), Marko Kumar, Delo, d. d. (standardizacija grafičnih procesov I in II) in Ivo Oman, Delo, d. d. (grafični inženiring in vodenje grafične proizvodnje). Z Oddelka za tekstilstvo, NTF (po reorganizaciji FNT in ustanovitvi

Naravoslovnotehniške fakultete - NTF), so bili nosilci večine drugih strokovnih predmetov: doc. dr. Marija Gorenšek, izr. prof. Darko Slavec, doc. dr. Franci Sluga, druge predmete pa so kot nosilci prevzeli visokošolski učitelji z drugih fakultet Univerze v Ljubljani.

Vsi sestavljalci programa in nosilci predmetov, vrhunski strokovnjaki s področja grafike, so navedeni po abecednem vrstnem redu, s takratnimi nazivi in zaposlitvami (dodal G. G.). Vsi so pomembno prispevali k nastanku programa. Seveda je ob tem treba razumeti in upoštevati pogoje za sprejem in uvedbo novega študijskega programa, pri katerem se za sprejem oziroma akreditacijo zahteva ustrezen akademski naziv sestavljalcev programa, nosilcev predmetov in drugih (predvsem materialnih in kadrovskih) pogojev, ki jih mora zagotoviti predlagatelj oziroma izvajalec.

Že pri prvi generaciji vpisanih študentov in pozneje vsako leto je bilo zato veliko sprememb pri nosilcih in izvajalcih predmetov študijskega programa. Ob tej priložnosti bi se vsem navedenim in tudi tistim, ki jih žal nisem navedel, rad zahvalil, ker so zastavili svoje dobro ime, številni med njimi pa tudi ogromno časa, energije in volje, da nam je uspelo in lahko letos še zadnji diplomanti tega programa zaključijo študij. V zadnjih šestnajstih letih je bila sprejeta še vrsta prenovljenih in bolonjski reformi prilagojenih programov za pridobitev visokošolske izobrazbe na 6., 7. in 8. stopnji.

Zgodba o študiju grafike v Sloveniji se je začela že v osemdesetih letih, če preskočimo želje, ideje in pobude mnogih, tudi Ivana Lampreta še iz leta 1938.

Zapisana beseda ostane

in ostaja resnica za prihodnost

Gorazd GOLOB • NTF (Univerza v Ljubljani) • S: www.ntf.uni-lj.si

Na pobudo delovnih organizacij, Splošnega združenja grafično predelovalne industrije, časopisne in založniške dejavnosti, ter republiškega odbora Sindikata grafične, papirniške in grafično predelovalne industrije so bile leta 1987 sprejete Programske zasnove na Posebni izobraževalni skupnosti tiska in papirja (PIS). Programske zasnove so dale osnovo za delo delovne (projektno) skupine, ki se je začela redno sestajati, sestavljati študijski program in iskala možnost njegovega izvajanja.

Med tistimi, ki niso navedeni, si pa zaslužijo zahvalo, so nedvomno tudi Irena Brglez in Anton Fende, z Združenja za tisk in medije, GZS (Gospodarska zbornica Slovenije), ki sta pomagala pri ustanavljanju GIC (Grafični izobraževalni center), kjer naj bi začeli izvajati študijska programa Tiskarstvo VŠ – VIS (VI. in VII. stopnje izobrazbe), ki jih je 22. 12. 1988 sprejela PIS (Posebna izobraževalna skupnost) tiska in papirja, takrat pristojna za sprejem novih študijskih programov. Oba programa (strokovni del) je pripravila delovna skupina, navedena na začetku tega prispevka, seveda pa je bila že takrat v pripravo aktivno vključena GZS, pa tudi

Oddelek za tekstilno tehnologijo, FNT, Srednja šola tiska in papirja (danes SMGŠ) in Inštitut za celulozo in papir.

Ker se program ni začel izvajati, smo iskali druge rešitve. Leta 1992 smo na Bledu organizirali mednarodno konferenco "Evropa danes – Slovenija jutri", kjer smo s kolegi iz Nemčije, Finske in Švice preverili, katere vsebine in oblike študijskega programa bi bile najustreznejše, obiskali smo tudi esig+, višjo grafično šolo v Lausanni.

Povezali smo se s Fakulteto za organizacijske vede v Kranju, Univerzo v Mariboru, kjer so sicer pokazali interes, vendar niso zagotovili pogojev za začetek izvajanja programa. Ustanovitev GIC je bila naslednji korak. Idejo o samostojnem zavodu so podprli v več grafičnih podjetjih, dejansko pa so sredstva nakazali: Grafik d.o.o – Dušan Paravinja, Tiskarna Tone Tomšič – Rudolf Šmid, DP "Delo" TČR – Alojz Zibelnik, Grafik International d.o.o. – Anton Tratar in Kočevski tisk – Miroslava Dimitrijevič. Zaradi pomanjkanja sredstev, takratne neurejene zakonodaje, neuspele prijave na Evropski projekt Tempus

(samo 12,3 % razpoložljivih sredstev), in drugih (osebnih) razlogov, sem odstopil kot v. d. direktorja GIC (v ustanavljanju). Pobudo je prevzela Ivanka Korinšek, takratna ravnateljica SŠTP, s poskusom ustanovitve GRC (Grafični razvojni center), ki pa tudi ni nikoli zares zaživel. Vplačana sredstva ustanoviteljev GIC so bila ob začetku izvajanja študijskega programa Grafična tehnika porabljena za plačilo stroškov izvajanja študentskih vaj na SŠTP/SMGŠ.

Tako smo prišli do študija grafike v Sloveniji. Marsikdo, ki bi si to zaslužil, tukaj ni omenjen, vsekakor pa je šlo za več kot le štiri strokovnjake. Od leta 1996 je bilo še nekaj prelomnic, od prvega diplomanta in ustanovitve Katedre za informacijsko in grafično tehnologijo leta 2000 naprej. Zame se ta zgodba končuje letos, ko bom, kot mentor, na samostojno pot pospremil še zadnje svoje diplomante. Hvala vsem študentom, ki ste verjeli v nas in prispevali k uspehu in prepoznavnosti Grafike v Sloveniji. Za konec še čestitke nekdanjim sodelavcem ob dvajsetletnici. Želim, da uspešno nadaljujete dosedanje delo, kam v prihodnosti, pa je vaša izbira.